

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERT Y MIR—Cadena de Cort, n.º 11—Palma.

DOMINICA XIII DESPRÉS DE CINCOGESMA

De la misèria à una ànima qui està en pecat mortal.

Evangèli mos presenta á dèu leprosos curats miraculosament p' el Fill de Deu de l' asquerosa malaltia que los obligava á viure separats dels altres homos: la gracia de la curació fonch per tots; no obstant sols un se demostrá agraht, el cual, advertint sa curació aná á donar gracies ál Qui lo havia curat.

Es cèrt que en les Sagrades Escritures la lepra es imatge y figura del pecat: aquella desfigura al còs com aquest á s'ànima, y, ¡axí tenguessem tant d' horror al pecat com á la lepra! Dèu leprosos obtengueren la curació de la malaltia, y d' ells després de la curació, sols un lo agraeix al Fill de Deu: els primers mos ensenyen lo que devem fer ans de la nostra curació espiritual per mereixerla: s' altre mos ensenya lo que devem fer cuant la hajam obtenguda.

Suposèm un homo en pecat mortal. ¿Què deu fer per lograr la curació? Coneixer sa misèria com aquells pobres leprosos. ¡Ay! Si la misèria d' aquells era gran, la del pecador ho es molt més. Si la conegués el pecador, no dexaria de produir en ell el meteix sentiment que la vista de la lepra produhí en los leprosos. Ells no se atrevían á acostarse al Fill de Deu: un pecador en aquest estat se creuria indigne de comparexer devant Deu; com el publicá del Evangèli, no gosaria aixecar els ulls al cèl, y diria ab el Profeta: *Senyor, la podridura y corrupció de mes llagues me es insoportable á mi meteix: ¿y com me atreviré á presentarme devant Vos en aquest estat?*

Els nostros primers pares se amagaren per sa desnudés y per no sentir la veu de Deu, y un ànima se amaga á causa de sa misèria, que no podrá considerar sens cubrirse de vergonya y confusió; però com el coneixement de la misèria no le impedeix, com al Profeta, recordarse de les misericordies

de Deu, segueix l' exemple dels dèu leprosos: ells se dirigeixen al Fill de Deu ab confiança y fè perfectes: així s' ànima se dirigeix á Deu, y li diu com el Profeta: *Senyor, devant tu està tot mon desitx, y el meu gemech no te està amagat.* Y rebent orde de presentarse als sacerdots, va ab sumisió y obediència, y la grandesa de son dolor fa que algunes vegades sia curat ans de presentarse á ells. Vat aquí lo que es precis fer per obtenir la curació de la lepra espiritual.

Senyor, obriu els ulls de tots els qui están infectats, dau los sentiments d' humildat, inspirau los aquella confiança y aquella fè sens la cual es impossible agradarvos. Però, sobre tot, cuant los fassau la gracia de curarlos, donau los sentiments de gratitut per tant gran benefici; això es lo que mos ensenya l' ecsemple del pobre samarità, que torna arrera tot-sol per donar gracies á Jesucrist. Deu està molt gelós del nostro agrahtment, y com es bé mos ve tot d' Ell, deu també tornar á Ell, y sols l' agrahtment per les gracies de Deu les mos pot mereixer de nou. L' acció de gracies que dirigim á Deu, diu Sant Gregori, mos serveix per amarlo més, y per tenir en Ell més confiança: recordantnos dels seus beneficis los asseguram, y la acció de gracies contínua es la guarda feèl de totes les gracies.

JOAN BAUTISTA ENSEÑAT, PRE.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

Agost.

- Dia 21.—Girau ses terres.
- Dia 22.—Repartiu els fems.
- Dia 23.—Ensistau melons y síndries.
- Dia 24.—Comensen á nexre els anyells primerenchs.
- Dia 25.—Tastau els girons per veure si son madurs.
- Dia 26.—Feys nets els sellers.
- Dia 27.—Després de ses flors, venen ses agostenques.

CANSÓ

L' amo vos me dau renyina
perque no guart els porchs bé;
vos ja hem deys lo qu' he de fé,
però sa saldada es prima.

SANTOS DE LA SEMANA

Dia 21. Lunes.—SANTOS: Privado, Anastasio, Camerino, Bonoso, Maximiniano, Paterno, Agapito y Fidel, mrs.; Germán, patriarca; Bernardo Tolomeo, fundador de la Congregación del monte Olivete; Quadrato, ob. SANTAS: Juana, Francisca Fremiot, vda.; Ciriaca y Basa, mrs.

Concluyen las Cuarentahoras en Sta. Fe y empiezan en San Cayetano.

Dia 22. Martes.—SANTOS: Timoteo, Hipólito, Sinforiano, Mauro, Antonino, Agatónico, Zotico, Marcial, Saturnino, Atanasio y Filiberto, mrs.; Andrés, diácono; Beato Bernardo de Offida; SANTA Antusa, mr.

Continúan las Cuarentahoras en S. Cayetano.

Dia 23. Miércoles.—SANTOS: Felipe Benicio, cfr.; Sidorio, Apolinar, Cristóbal, Leovigildo, Timoteo y Valeriano, mrs.; Victor, ob.; Eleazaro y ocho hijos mrs. SANTAS: Fructuosa, Donvina, Teonila y otras compañeras mrs.

Concluyen las Cuarentahoras en S. Cayetano.

Dia 24. Jueves.—Antes media fiesta. SANTOS: Bartolomé, ap.; Ptolomeo y Román, obs. y mrs.; Jorge Lymniota, monge y mr. SANTA Aurea, vg. y mr.

Empiezan las Cuarentahoras en las Teresas.

Dia 25. Viernes.—SANTOS: Luis, rey de Francia; Geroncio, ob. y mr.; Ginés, notario y mr.; Julián, Ponciano, Vicente y Pelegrín, mrs.; Ginés, cómico y mr.; Menas, ob. SANTAS Patricia y Ebbà, vgs.

Continúan las Cuarentahoras en las Teresas.

Dia 26. Sábado.—SANTOS: Ceferino, papa y mr.; Freneo y Abundio, mrs.; Segundo, Alejandro, Adrián Victor y Gelasino, mrs.; Rufino, ob.; SANTA Roseta, vg. benita.

Continúan las Cuarentahoras en las Teresas.

Dia 27. Domingo XIV después de Pentecostés.—SANTOS José de Calasanz, fundador de las Escuelas Pías; Rufo, ob. y mr.; Cesario, ob.; Julián, cf. SANTAS: Antusa y Eulalia, vgs. y mrs.; Margarita, viuda y la Transverberación del corazón de Sta. Teresa de Jesús.

Concluyen las Cuarentahoras en las Teresas.

REFORMES PRÁCTIQUES

I

MOLT s'ha parlat aquests darrers mesos de *re-generació*, molt s'ha discutit si serà ó no possible que l'Estat espanyol surti de l'envenada ahont sos *desgovèrns* lliberals y centralistes l'han capficat á forsa de tantes torpeses y desbarats; però, si esceptuam els homos caps de brot que han estudiat y meditat amb vertader interès aquell assuntó, poques han estat les plomes que s'han espuntades exposant un remey ó obrint un camí pla per hont sia possible sens trobar barranchs conduhirnos al fi tan cercat y desitjat.

Noltros, humils y sens cap pretensió, anám á exposar la nostra idea, creguts y convensuts de que si tots els bons mallorquins mos unissim, y cada un hey posás s'ajuda, més aviat de lo que pareix veuriam ubert, no un camí ordinari, sino una amplíssima carretera que mos duria al *Renaixement* de la nostra estimada Mallorca.

Poch amigs de solfes ni retòriques, veis aquí, el nostre programa:

Punt de Partida: Restauració de la nostra llengua.

Punt d' Arribada: L' Autonomía administrativa de la nostra Roqueta.

Poble que desprecia sa propia llengua, morirá envilit. Aquesta sentència la dictá un dels més pròus restauradors de la llengua Catalana, el bon patrici, Mossen Jaume Colell.

¿Què hem fet els mallorquins per conservar la nostra hermosíssima llengua? Trèt un quèrn mal contat de setmanaris y d'altres tantes revistes quinsenals bilingües, cap diari se publica, desde temps enrera, que no sia en castellá.

Den mos quart de duptar que, per axò tot sol, ja haguessim entrat dins l' enviliment social; creim que la *modorra* y la fetjeria que nos còr-seca y condorm es la causa del descuyt y del desayre ab que hem mantengut lo que un poble ilustrat més deu estimar: sa propia manera d' expressar sos pensaments.

Conradores de primera forsa n' hi ha hagut y n' hi ha á Mallorca en relativa abundancia; recordem sino als Aguiló, (Tomás y Mariano) als Pons y Fortezas, (Guillem y Tomás) als Orlandis y Girau, Taronjí, Penya d' Amer, y altres (q. a. c. s.) y no citem dels sobre-vivents més que als veterans Rosselló, Amer, Penya, Picó, Maura, Ferrá y Obrador, y á les poetisses Caymari de Bauló y Herros de Bonet; y als més modèrns: Santos Oliver, Costa y Llobera, Alcover (Joan y Antoni María,) Aguiló (Estanislau,) Llabrés, Rotger, Dameto, Ensenyat, prevere, Singala, Escalas, Pomar y Alomar, amb les poetises Salvá (María Antonia) y Sureda (Emilia,) y altres que ben amunt mantenen lo penó de la nostra llengua mallorquina amb sos versos y proses.

Però aquests productors de *fruyt literari* mallorquí, en sa primera época tengueren que *exportarlo* de Mallorca, ja que aquí s' en feya poch consum; y encarara tenim la desgracia de sentir qualque compatrici que figura en llista d' *Amigs del país*, ¡y se fa gròs diguent, que *no sab llegir la nostra llengua!* ¿Voleu major mostra d' ignorancia en los qui deurian haver après de llegir y escriure, abans que cap llengua forastera, la que maram en los pits de ses propies mares?

Alabansa y gloria sia dada al nostro Il·lustri·ssim Sr. Bisbe D. Pere J. Campins, qui ha establert l' ensenyansa del nostro idioma en lo Seminari, y que ha imposat l' estudi de la Doctrina Cristiana en lo meteix, y que parla als seus diocessans d' igual manera.

Ara li toca al Excm. Ajuntament prestar s' ajuda á tant patriòtica empresa. ¿Com? Establint la festa anual d' uns Jochs Florals; axí com se fa no sols á Barcelona, sino en moltíssimes ciutats Catalanes y Valencianes, y derrerament á Colònia. Festa que tantes energies despèrta; que tant enobleix á la juventut estudiosa; que tant ha contribuit al renaixement moral, artístich, industrial y comercial dels nostros germans de Catalunya.

¡Mallorquins! Comensém per implantar á Palma uns *Jochs Florals*, literaris, artístichs y científichs. Lo altre vendrá tot seguit.

B. ESTADES.

TRES TERMENS

Assegut sobre una garba
tres termens tench devant mí:
rostoll daurat que planeja,
de verdes messes guarnit;
un estol de cases blanques
y alts fumerals ennegrits:
Darrera, la mar mes blava
y 'l cap rodench per endins.
Lo primer la pau retrata
dels dolsos jorns pastorils;
lo segon la santa feyna
y 'l goig dels homos units;
lo darrer, el dalé pinta
del llunyadá esdevenir:
y 'ls tres termes lo cel tanca
ab son clarejant espill.

† J. L. Pons.

TRADICIÓ POPULAR

Com es que a totes ses festes de la Mare de Deu
hi ha romanins florits

Va esser, segons contan, que sa primera vegada que la Puríssima hagué rentats es drapets del Bon Jesuset a sa coveta de Betlem, cerca qui cerca ahont estendrellos, que axugassen aviat, troba's romaní, que com que li digués:

—Esteneulos demunt mí veureu qu'anirà de be.
Y en es meteix temps com qu'estufás sa ramenta per rebrerlos millor.

La Puríssima los hi va estendre demunt.

¿Que me'n direu?

Ell es drapets al acte quedaren axuts y es romaní tot florit.

Y per axò a totes ses festes de la Mare de Deu hey ha romanins florits.

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

A SANT JUST Y SANT PASTOR

Patrons de l'infantesa
Miraumos ab amor:
Daumos vostre grandesa,
Miralls de fortalesa
San Just y Sant Pastor.

Los jochs delitosos,
Lo bes d'una mare,
La casa del pare
Per Deu heu dexat:
O tendres dexebles!
¿Quina es vostra escola
Que tan prest ja vola
Lo cor inflamat?

Es d'un Deu fet homo
La santa doctrina;
Llavor tan divina
Darà fruit de mil
Sentintvos corpresos
Del més sant delliri,
Cercau del martiri
La pauma gentil.

Los torments no minvan
La fè salvadora,
Y dau en penyora
La sang innocent.
Al perdre la vida
Se us obri la gloria,
¡Suprema victoria
Del amor fervent!

Guardeta menuda
S'es arredossada
A l'ombra sagrada
De vostra virtut.
Es pobre barqueta
Qu'el timó vos fia,
¡Duislè per la via
De vera salut!

L'estol du corona
De blanques poncelles;
Clarors d'auga belles
Brillan dins sos ulls,
Mes ay! l'estiuada
Ses roses esflora...
La barca va enfora...
¡Guardaula d'esculls!

O sants admirables!
Feis qu'á vostre exemple
De Deu sia temple
Nostre cor feél.
Y als errors y vicis

Seguirem sent guerra,
Amichs en la terra,
Companys en el cél.

Patrons de l'infantesa
Miraunos ab amor.
Daumos vostra grandesa,
Miralls de fortalesa
San Just y San Pastor.

ANTONIA MARÍA SALVÀ.

DIETARI AXUT

y en salsa

AGOST

Dia 1.—A l'amo de *Son Tugores* el Senyó Batle l'imposá una multa porque seya traginá s'hortolissa á plassa ab so carro sematé. ¡Vaja un pagés poch aprensiu!—Altre pich foch á sa Comuna. ¡Fa... tanta caló.!—El Senyó Governadó prohibeix sa festa de *pegá á nes gall.* ¿Y á sa gallina? Hey heurá pagés que s'atèndrá á sa lletra de sa llei, ja ho veureu.—Es *petardos* á la mar segueixen á la orde del dia. Les *circulars* son lletra morta. Cans y petardistes no s'acian.

Dia 2.—Cau dins un ajub un infant de *Ca'l Padre* d'Inca. Lo tregueren mort.—Un paysá xapa es cap á un municipal. Ara pareix que está de moda intentá contra s'autoritat.—Un d'es requisits que s'escigexen al qui haja de ser elegit Secretari de s'Ajuntament de Palma, es el de saber parlá y escriure el mallorquí. Un concejal forasté s'hi oposa. *Lo cual es muy natural.* Mallorca está ab sa majoria.—Las *delicatas Flores* ya esparcen sus aromas fora de sa terra de ses ensaymades á les quals, segons oonten, hey tenían *golosa devoció.*—Per motius d'higiene haurian de tocá soleta un cuants de *jutjes de banqueta* (vulgo *sabatés*) que *amaron* sa sola dins cossiols d'aygordent y claveteljen ses soles ab puntes de brons). ¡Es regionalisme s'imposa!—A les nou y mitja des vespre crusa s'espay de levant á ponent un *bólido* que per lo gros y refulgent cridá s'atenció de tots els que 'l veren.

Dia 3.—La directora del Setmanari mahonés *La Conciencia Libre* vengué ahí. Aquí podrá fèr prosselits, entre els admiradors de la Geraldine.—A Binisalem un robo de faves, y á Santa María de metles. Total: *escudelle* y *postres.*—Han duyt molts de melons de Valencia. No hi havia necessitat, porque aquí abunda aquesta fruita.—Banquete á *Ca's Catalá* amb obsequi del il·lustre académich D. Damiá Isern.

Dia 4.—Bando del Sr. Alcalde prohibint als atlots juga p'el carré. Ab el temps en sortirà un de sa *Casa de la Vila* que fumará en pipa, reglamentant ses hores en que es cans no han de ser els *senyors* de Palma.—Incendi á una casa de Felanitx.—Alguns homos que pujaven civada á un porxo d'una casa des Carré de Montission per mèdi d'un torn, es pes los guanyá, y un d'ells fou ferit de gravetat.

Dia 5.—Diuen que á Lluchmajor hi hagué guinavetades y que á Marratxí un *cafè* se divertí tayant ampèlts de garrové.—Mor, á Santa María, el virtuós prevere D. Pere Antoni Mesquida. (a. c. s.)

Dia 6.—Una *clepa* que se dedicava á *descanviá* billets del *Banch Español de Cuba* ha caigut dins sa *ratra*. ¡Vaja un *mambís!*—Ses *òlibes* y *mussols* que de les dotze de sa nit á les quatre de sa dematinada se replegan á *xujá oli* de ses *llánties dels temples* de *Baio* del Jardí de sa Glorieta no deixan dormí la gent pacífica d'aquell barri. ¿Y els serenos que no duhen *xusso?* ¿Perque los pagam els no superticiosos?—Robo de paumes á Son Servera y á Andraitx. Justament... ¡ara que á Mallorca se necessitan tantes graneres. !—Dos *hombres se descancian sa pesseta* devora sa *Plassa Nova.*—Ball de boleros á sa Plassa de la Cuartera. ¡Ses *castanjetes* fan un poble felis!

Dia 7.—A un seynó, mentres prenia un bany en es bany de *Bellver* li doná un *patatus.* Fou ausiliat y més tart acompañat á ca-seua.—Foch á una casa des carre de *Badaluch* de la ciutat de Felanitx.

Dia 8.—D. Jaume Pomar, Director del Col·legi Luliá, ha guanyat es premi de cent pessetes ofert per la revista *Alrededor del Mundo* als qui contestassin al major nombre de preguntes sobre curiositats geográfiques é històriques.—

Surt el primer número del Setmanari *El Porvenir*.—A una casa de Seuva se pega foc.—Un fiy de l' amo de *Fornets* de Sancellas cau dins es pou, morintí negat.—La direcció del Cos d' Arxivers comissiona á D. Estanislau de K. Aguiló es carrech de anarsen á Montpeller y París ab s' objecte d' investigá es documents que obren en aquelles Biblioteques referents á Mallorca.

Dia 9.—Arriba y pren possessori del seu càrreg el nou Delegat d' Hacienda, D. Francisco de Semir.—A un *Santamariero* que se desfressá de guardia-jurat, la guardia civil li feu avinent que no estam en temps de Carnaval.—Unes gitanes llegessen la *buena suerte* á una veyeta des Molinà *pis-pantli* vint y pico de pessetes y un mocadó de seda.—Arriba la noticia de la mort de D. Monserrat Blanas. Els pobres d' Artá perden un pare; y la Religió un apóstol. (Sia al Cel.)

Dia 10.—La *plano majó dels municipals* ab dos *quindilles* á ses seus ordes fau una *aprensión* d' una saca de tabach de contrabando, devora la Rambla. Sa *Tabacalera* estarà agrahida als nous *carabiners*.

Dia 11.—Es tren; devés Felanitx, agasá un carro matant al carreté. (s. a. c.)—Dos homs surten desafiats y á s' explanada de Ca'n *Pere Antoni*, sense padrins ni *metje* ni *botiquin*, á cops de pedra se'n donaren á volè fin á la *primera sangre* que brollava abundant des front d' un d' ells.

BIELÍ

CUADRO HISTÒRICH

Invitats per son autor Don Ricardo Carlotta hem tengut es gust de veure l' hermosíssima composició de Carlos V, entrant majestuosament á Palma de passada per s' expedició al Africa. Está representat á cavall baix de palio, que portan els Jurats, en el moment de contemplar la Llonja. Es una pintura molt complicada y d' un efecte admirable per lo ben entès de sa perspectiva y la riquesa de vestidures de gran festa de la gernació que umpl aquella plassa. Donam s' enhorabona al acreditat retratista Sr. Carlotta, qui, amb aquesta derrea obra, demostra son pacient ingèni per obtenir títol de Mestre en lo gènere històrich.

Desitjaríam que dit cuadro fos adquirit per figurar en lo Museu provincial de Pintures, dins la Llonja, segurs de que val molt més que els adquirits p' el Govern central y regalats (fa una vintena d' anys) á dit Musèu.

Bunyols de vent (y pebre couent)

Copiam de *La Roqueta* de dissapte passat aquesta *pedra menuda*:

«An es pareixe, qualque animalot d' aquesta terra, volguent imitá sa conducta d' els de Castellón, ha omplit de vernís y altres brutós un escut d' el Sagrat Cor de Jesús qu' hey ha a una entrada d' es carré de Zanglada.

Ses autoritats s' haurían de cuidá de sebre qui es aquest sauvatge y donarli el seu merescut. ¡Visca sa llibertat!»

Feim nostra la transcrita protesta y afegim que á Palma n' hi ha d' animalots bons d' agafar y los dexan en llibertat per escarnir públicament les santes creencies Catòliques. Dies passats, en mitj de Plassa, un *xarlatan* mallorquí pregonant la venta de sabó per llevar taques, embrutava les oreyes del públich calumniant grosserament les més virtuosas institucions religioses.

¡Y l' Autoritat no s' en temia!

Tota la Corema passada els retratos d' *impúdiques balladores*, estigueren exposats á la vista del públich; y el retrato d' un masó desnú, amb un vidre d' augment davant, estigué llarg temps dins un mostrador de sa costa de Sant Domingo, y l' Autoritat no les prohibí.

Sabèm que molts de vecins catòlichs de Palma esperan amb ànsia que arribin imatges del Sagrat Cor de Jesús per plantarles sobre les entrades de ca-seua.

Veurem en venir l' hora, qui podrà més, els catòlichs honrats que, sens cap casta de mira política, volen dar testimoni de sa fè en l' únich Regenerador possible, ó els emborratxats esclaus de la Masoneria.

Les Autoritats de Palma mos demostrarán cap á quins se tiran.

Bones sessions.—Axi heu parexen les celebrades per l' Ajuntament de Palma ocupantse del axamplament d' aquesta ciutat, de que desaparezca el polvori de l' Hornabeque, del futur *Matadero*, de la distribució d' aygos, de la reorganización de la Guardia municipal y d' obres en el Cementeri de Son Trillo.

Lo que importa es no desmayar. Tots aquests assuntos son de primera necessitat. L' Ajuntament que sens mires interessades, ab patriótica constancia logri *encarrilar* les millors de Palma, merexerá gratitut del seu vesindari. MALLORCA no li planyarà ses mansalletes, ni ses pàgines per inscriurehi els noms del Srs. Regidors que hajin treballat p' el bé comú. Deu los deix ben acertar.

Pigota negra.—D' aquesta casta diuen que es la que un jove nos ha importat del Continent.

Dues monjes *Siervas de Jesús*, de la comunitat resident á *La Crianza*, foren destinadas á cuydar aquell malalt, y, juntament amb una criada se troban acordonades dins sa casa.

Sabem que totes y cada una de dites monjes desitjavan prestar aquest caritatiu servici.

Que en prenguen nota els diaris calumniadors de les Congregacions é Instituts religiosos, y els periodistes masons que acusaren al *Hermano Flaminio* de Lille, imputantli un crimen d' immoralitat y d' homicidi; sens que, despues de demostrada s' innocència devant un tribunal laich y republicá, s' hajin prés el trabay de rectificar, ni de tornar l' honra y la fama robades al virtuos Germá de la Doctrina Cristiana.

Lo que deya el seu mestre Voltaire: ¡Calumniat! ja que la llum de la Caritat Cristiana mos fa mal á sa vista.

Advertencia.—Alguns dels nostros lectors, als qui agrahim son zel, per-a que aquest setmanari se mantenga allunyat de tota casta de política y especialment de la *llibertat* (com mos hi hem mantengut sempre, á pesar dels qui mos imputan lo contrari) s' han alarmat per lo que diguerem sobre nombrar Diputat á Corts, cuant torti arribar l' ocasió á un compatriota nostro Acadèmic de número de la de Ciències Morals y Polítiques que figura com á *Silvelista*. Noltros no mirám al homo polítich, sinó al homo honrat, catòlich, y savi; sens que, en venir l' hora mos olvidassim de ecsigirli lo bene-placit ó la recomendació del nostro Prelat, per darli el nostro vot, pues sens aquesta condició no l' hem dat ni feym contes de darlo á ningú. Valga per tranquilisar als alarmais.

Rebut y agrahit.

1.ª—L' invitació dels *Seglars Catòlichs* del suburbi de Santa Catalina per assistir á s' inauguració.

2.ª—La *Conferencia* sobre el *falso supuesto de la decadencia de la raza Latina* per lo M. I. S. Dr. D. E. M.ª de Vilarrasa, de Barcelona.

3.ª—Lo Cartell dels Jochs Florals que per Febrer de 1900, se celebrarán en l' *Institut Americá de Adrogué*. (República Argentina.)

4.ª—El Programa que ha de regir en el *Concurs de projectes de modificació y millora* del edifici Circulo Mallorquí, de Palma.

5.ª—*El Porvenir*, nova revista setmanal, bilingüe que surt á Palma, sots direcció de D. Andreu Barceló. Sembla que ve á trabayar de bon delit en favor del *Regionalisme*.

6.ª—*En Marian Aguiló*.—Discurs bibliogràfic llegit per l'ltre. Senyor D. Jaume Colell, canonge de Vich, en l' Ateneo Barcelonés.

7.ª—*Los que rezan*, novela original de D. Francisco Antich é Izaguirre. Lo llegirem amb molt de gust, pues heu mereixen las produccions del nostro amic, per la moralitat en que sempre van inspirades, y per la fantasia inagotable del seu numen.